

SĂPTĂMÂNA PĂTIMILOR

EDIȚIE SPECIALĂ A PAROHIEI „ȘERBAN VODĂ”
Anul 2 Nr. 3 (9) - 7 aprilie 2015

**DENIA SFINTEI ȘI MARI
MIERCURI**

MIERCUREA UNGERII JERTFELNICE

Acest fapt s-a întâmplat în Ierusalim, în casa lui Simon leprosul, când o femeie păcătoasă a intrat nepoftită în casa acestuia, oprindu-se în fața Mântuitorului Hristos, turnând mir sfințit pe creștetul Său, spălând picioarele Mântuitorului cu lacrimi și ștergându-le cu părul capului ei, fapt ce a indignat și contrariat pe toți cei de față, însă nu și pe Mântuitorul Iisus Hristos „care a venit în lume să mântuiască pe cei păcătoși.” (I Tim. 1, 15) De aceea și pomenirea acestei femei se face astăzi, pentru că Însuși Mântuitorul Hristos a rânduit tuturor ca pretutendini să se facă cunoscută fapta ei cea plină de toată căldură și astfel să-i fie spre pomenire.

Dar, oare ce a îndemnat-o pe această femeie să facă acest gest mare față de Mântuitorul? În primul rând femeia a observat iubirea pe care o are Hristos față de oameni și în special față de cei păcătoși, cum a intrat El în casa fariseului păcătos în prezența celorlalți farisei, cum a tămăduit pe Simon fariseul de lepră, tot așa s-a gândit femeia că o va tămădui și pe ea, în consecință n-a stat pe gânduri. În al doilea rând, starea de păcătoșenie în care se afla femeia, în momentul întâlnirii sale cu Hristos, a trezit în ea dorința de a se tămădui de lepra păcatului și de a se împărtăși de sfințenia Persoanei Hristice. Această dorință de tămăduire sufletească a însuflețit-o pe această femeie să desconsiderare toate răutățile celor de pe margine care o osândeau cu reproșuri și jigniri, oprindu-se direct în fața Mântuitorului Hristos cu convingerea fermă că Hristos, Izvorul sfințeniei, nu o va judeca ci o va tămădui, o va mântui, o va sfinți.

Într-adevăr, Mântuitorul Hristos a iertat-o de mulțimea păcatelor ei și a evidențiat gestul ei în față tuturor celor de față, care se considerau virtuoși, dar de fapt mai aveau multă cale până la virtute și la adevărata pocăință. Femeia de față nu era o virtuoaasă, dar pocăința ei avea caracteristicile unei adevărate pocăințe, bine-plăcute lui Dumnezeu. Căci a venit la Hristos cu conștiința vie despre starea de păcătoșenie în care se afla, acest

Cu ajutorul bunului Dumnezeu, am ajuns în Sfânta și Marea Miercuri, zi în care dumnezeieștii Părinți au hotărât să se facă pomenire de femeia cea păcătoasă, care a uns cu mir pe Mântuitorul, pentru că acest lucru a avut loc cu puțin timp înainte de slăvitele sale Pătimiri.

lucru însemnând primul element, primul pas sau punctul de plecare pe calea adevăratei pocăințe. Astfel femeia a pus început bun în lupta sa cu păcatul, luând rânduială de mironosiță, precum spune cântarea „Femeia care căzuse în păcat”.

O altă condiție a adevăratei pocăințe este nădejdea smerită în mila lui Dumnezeu. Credința insuflă păcătosului că cele cu neputință lui sunt cu putință Atotputernicului său Mântuitor. Că dacă Acesta ne va da tărie, atunci voința noastră se va întări în bine. Iar dacă El va pune în lucrare înțelepciunea și puterea Sa, atunci se vor șterge toate păcatele noastre, oricât de multe ar fi.

De această virtute a dat dovadă și această femeie păcătoasă când a vărsat mir pe creștetul Mântuitorului spălând picioarele Lui cu lacrimi și ștergându-le cu părul capului. Trebuie știut că mirul era foarte scump, însemnând o mică avere (câteva sute de milioane), fapt ce a scandalizat pe Iuda care se și gândea ce ar

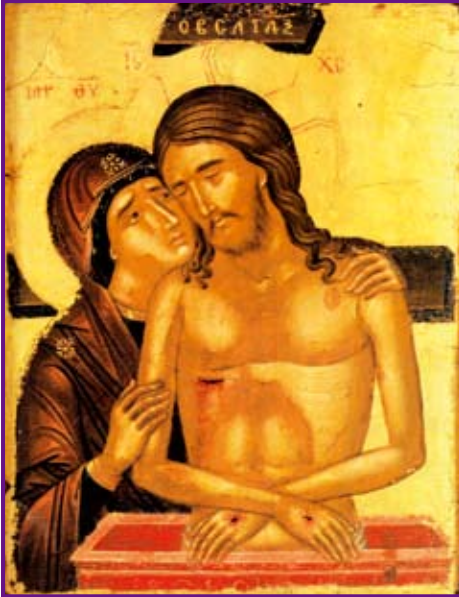
fi putut face cu banii încasați pe acest mir. Dar Mântuitorul nu permite nici lui Iuda, nici celorlalți de față să nesocotească gestul plin de iubire al femeii. Astfel se întoarce către Iuda și-i spune că mirul femeii îi este dăruit pentru îngropare, dar nimeni din cei de față nu înțelege sensul cuvintelor, afară de muștrarea lui Iuda, iubitorul de arginți. Mântuitorul se întoarce către gazda Sa, Simon leprosul și-l muștră și pe acesta, reproșându-i că nu i-a dat sărutare, nu i-a spălat picioarele și nu i-a uns capul cu mir, așa cum s-a comportat femeia, păcătoasă fiind. Dar nici pe femeie nu o lipsește de dojană, spunându-i să se îndrepte și să nu mai păcătuiească.

Peste veacuri, Mântuitorul Hristos se întoarce și către noi muștrându-ne pentru păcatele noastre nepocăite, cerându-ne să ne întoarcem la El cu tot sufletul, având ca model de adevărata pocăință pe femeia cea păcătoasă căreia „mult i s-a iertat, pentru că mult a iubit”. (Luca 7, 47) ♦

Preot Adrian Chiriță

SCOATE INIMA TA ȘI PUNE-O ÎN TRUPUL SĂU

SFÂNȚA ȘI MAREA MIERCURI

Să iubești pre Domnul Dumnezeu tău, cu toată inima ta (Matei 22,37)

1. În această săptămână urmează pașii Domnului Hristos și fii mereu alături Lui, spre deosebire de judecătorii și chinătorii Lui. Și iubește-L cu toată inima ta.

2. Mută-te duhovnicește în acele zile și în acele întâmplări, și sărută-I poala și mânecile veșmintelor, nu îndepărta inima ta de la El. Când îi auzi pe prigonitorii Lui cum șoptesc: „Vinovat e!” tu strigă-le în urechi: „Drept e!” Iubește-l pe Cel ce te iubește, cu toată inima ta!

3. Când Evreii Îl pălmuesc, tu întinde mâna ta în apărare și primește palma în locul Lui.

4. Când Pilat Îl întreabă pe tăcutul Domn: „Ce este adevărul?”, tu mărturisește și spune: „Iată, El este Adevărul dumnezeiesc viu și întrupat”. Când ostașii Romani Îl biciuiesc, tu stai lângă El și spune fiarelor: „Fiii lupoaicei, veșnici purtători de moarte, nu biciuiți pe Mielul lui Dumnezeu cel purtător de viață, Care dă viață împărăției voastre a morții”.

5. Mergi după El pe Calea Patimilor, și poartă crucea Lui împreună cu Simon Kirineanul și împreună cu fericita Veronica șterge-I fața de praf și sânge și

împreună cu Mironosițele plângi și umezește-I buzele uscate cu un pahar de apă rece și răcorește-I fruntea înfierbântată. Dăruiește-I întreaga inima ta și iubește-L cu toată inima ta în ceasurile umilinței Lui.

6. Când auzi lovitura ciocanului asupra preacinstitelor Sale mâini, tu strigă de durere. Când sunt bătute cuiele în preacinstitele Sale picioare, tu iarăși vaită-te, ca și cum fierul s-ar înfige în trupul tău.

7. Închină-te Preasfintei Sale Maici și sărută poala și mânecile veșmintelor sale. Nu-i spune nimic. Nu o întreba nimic. Închină-te încă o dată sfintei sale dureri. Și încă o dată sfintei sale tăceri. Spune în sine-ți: „Preacinstită Maică, și eu Îl iubesc cu toată inima mea.”

8. Scoate inima ta și pune-o în trupul Său și uită de sine. Fii în El și rabdă ce rabdă El și cu totul să mori pentru sine. Mori înaintea Lui.

9. Când Iosif și Nicodim Îl pogoară în mormânt, tu caută să fii împreună cu El în mormânt. Închipuie-ți că nu ești viu în această lume. Ca o umbră să stai undeva aproape de mormânt și viața ta să o privești ca fiind în mormânt. Și îți

va fi dulce, foarte dulce, moartea cu El și întru El.

10. Oare cu cât mai dulce va fi învierea cu El și întru El, când a treia zi te vor lumina îngerii la mormânt?! Oștenii Împăratului merg înaintea Împăratului, fețele lor-s ca fulgere arzătoare, iar veșmintele albe-s ca zăpada. Iar când îngerii lui Dumnezeu vor lumina în întunericul Golgotei și în întunericul sufletului tău, atunci te vei simți ca un om nou.

11. Și când, tremurând, vei privi Minunea Minunilor și nu vei ști dacă să te ascunzi sau să fugi sau să i te arăți, iată, El întâiul se va apropia de tine și ca pe Maria te va chema după nume. Iar când El te va numi prin glasul Lui, ca printr-un fir electric va intra în tine un nou curent, o nouă viață, o nouă putere. Și El îți va întoarce inima ta, și-o va da și pe a Lui. Și tu, tremurând, vei cădea la picioarele Lui și, printre suspine, vei striga precum Toma:

„Domnul Meu și Dumnezeu Meu,
slavă Ție!”

*Sfântul Nicolae Velimirovici
Inima în Marele Post*

Pe drumul Crucii mele

de Sf. Ioan Iacob de la Neamț

Ajută-mă, Stăpâne Doamne
Să merg și eu pe-al Crucii drum
Căci largă mi-a fost calea vieții
Pe care mers-am pân-acum.

Când sub a Crucii greutate
Îmi va slăbi grumazul meu
Trimite-mi ajutor atuncea
Ca oarecând pe Chirineu.

Aproape de sfârșit Stăpâne,
Când chinul este mai amar,
S-aud și eu făgăduința
Rostită către cel tâlhar!

Să am atunci o mângâiere
Să fiu părtaş la cina Ta
Precum erai la Răstignire
Cu Tatăl întru Slava Sa.

Precum vedea atunci pe Maica
Aproape, lângă Cruce stând,
Să văd și eu pe lângă mine
Pe păzitorul meu cel sfânt!

La despărțirea pământească,
Primește-mi pe sărmanul duh
Ca nu cumva să aibă silă
La vameșii cei din văzduh!

Apoi mergând la judecată
Tu fii preamilosiv atunci
Să nu mă osândești, Stăpâne
În focul veșnicilor munci.

Țară cu străvechi și puternice rădăcini creștine, cu mulți sfinți în calendar, Siria trăiește o îndoită dramă: a unui război civil fără sfârșit și a persecuției împotriva creștinilor și devastarea locașurilor lor de cult, unele milenare. Și noi românii am încercat să-i ajutăm pe frații creștini din Siria, Biserica Ortodoxă Română organizând anul trecut după Paști o colectă care a adunat 500.000 de euro, trimiși celor care aveau atâta nevoie. Suferința lor este departe însă de a se sfârși, iar credința sirienilor se plătește de multe ori cu viața. (n.r.)

Devotamentul creștinilor ortodocși de limba arabă ce aparțin istoricei Patriarhii a Antiohiei și a Întregului Orient a făcut că aceștia să nu își părăsească casele și bisericile. Au existat chiar cazuri în care, cu prețul vieții, mic și mare au ieșit și au făcut zid viu în jurul bisericii și al cimitirului.

Creștinii sirieni, deși au avut posibilitatea să plece în Liban sau Europa, nu au făcut-o. Cler și popor au rămas să înfrunte urgia luptătorilor Al Nusra – care au devenit, peste noapte, parte a Califatului Islamic. Câteva zeci de mucenici, mii de răniți, biserici și mănăstiri vandalizate, toate s-au întâmplat doar într-un singur an. Este cunoscut cazul celor doi episcopi răpiți din orașul Alep despre care nici acum, la mai bine de un an, încă nu se știe nimic sigur. Ultimele vești din Siria aduc cu ele o știre despre un adevărat păstor de suflete.

Așa cum anunță agenția de știri Al Jazeera, preluată apoi de numeroase surse occidentale, părintele Ibrahim Farah a fost răpit la sfârșitul lunii martie a anului 2015. După ultimele informații, a fost prins, legat la ochi și urcat într-o mașină – la sfârșitul liturghiei din ziua de 29 martie. Alte informații vorbesc despre un atac al luptătorilor islamiști asupra localității Idlib, pe lângă preotul de 57 de ani fiind răpiți și alți creștini. Sursele citate vorbesc despre un număr de 200 de

familii din aceeași localitate, despre care nu se știe nimic din acea duminică. În zona cucerită a fost amplasat un bastion al grupării ISIS și, timp de mai multe zile, nimeni nu a mai comunicat cu exteriorul.

Drama acestei comunități, în frunte cu păstorul, este definitorie pentru situația creștinilor din Siria. O țară în care creștinii sunt prizonieri pentru credința lor, pentru simplul fapt că doresc să participe la o dumnezeiască Liturghie! ❖

Sursa – doxologia.ro

Despre poruncile bisericesti (III)

Să primim Sfintele Taine și să ne rugăm pentru cârmuitori

A PATRA PORUNCĂ BISERICESCĂ:
Să ne spovedim și să ne împărtășim în fiecare post

Suntem îndemnați de Biserică să ne spovedim și împărtășim în fiecare dintre cele patru posturi mari de peste an, sau, dacă nu putem, cel puțin o dată pe an, în postul Sfințelor Paști.

Prin Sfânta Taină a Botezului, omul se curăță de păcatul strămoșesc și de orice alt păcat săvârșit până atunci. În timpul vieții, însă, ispitele îl pot duce mereu pe creștin la călcarea voii lui Dumnezeu, adică la săvârșirea de păcate. Pentru a-i da creștinului putința să se curețe de păcatele săvârșite după Sfântul Botez și să se împărtășească cu vrednicie cu Sfântul Său Trup și Sânge, Mântuitorul a așezat Taina Sfintei Mărturisiri. Porunca a patra bisericască arată, deci, datoria creștinului de a-și mărturisi păcatele înaintea duhovnicului, pentru a fi dezlegat de ele și pentru a se putea împărtăși cu

vrednicie cu Sfântul Trup și Sânge al Mântuitorului, spre dobândirea fericirii veșnice. De scaunul mărturisirii se poate apropia creștinul oricând simte trebuința de a-și ușura sufletul de păcate. Biserica, la rândul ei, cere creștinului, prin această poruncă, să se mărturisească în fiecare dintre cele patru posturi de peste an. Dacă totuși nu i-ar fi cu putință, atunci măcar o dată pe an, și anume în postul Sfințelor Paști, creștinul trebuie neapărat să se mărturisească și să se împărtășească.

Porunca aceasta cere și bolnavilor după trup să-și curețe sufletul de păcate prin Taina Sfintei Mărturisiri și să primească Sfânta Împărtășanie, mai întâi primind însă Taina Sfântului Maslu. Despre folosul acestei porunci Sfântul Apostol Pavel spune: „Dacă mărturisim păcatele noastre, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curățească pe noi de toată nedreptatea” (I Ioan 1, 9).

A CINCEA PORUNCĂ BISERICESCĂ:
Să ne rugăm pentru cârmuitorii noștri

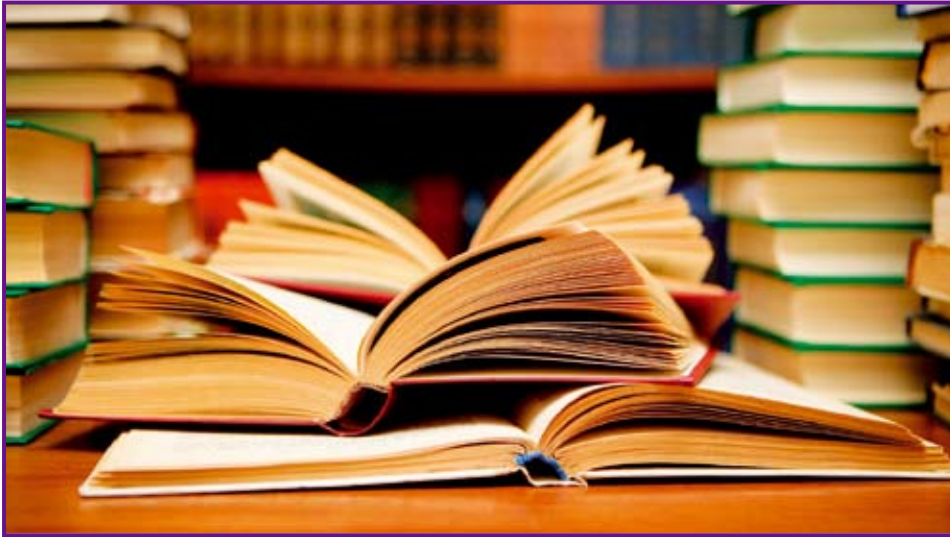
Este de datoria creștinului să se roage lui Dumnezeu de ajutor pentru toți cei ce se îngrijesc de binele său vremelnic și veșnic. Astfel, Biserica cere să ne rugăm pentru patriarh, mitropolitul sau episcopul eparhial și întreg clerul, pentru conducătorii țării și pentru toți cei care fac bine Sfintei Biserici și se străduiesc să întărească credința ortodoxă. Sfântul Apostol Pavel spune: „Vă îndemn, deci, înainte de toate, să faceți cereri, rugăciuni, mijlociri, mulțumiri, pentru toți oamenii..., ca să petrecem viață pașnică și liniștită, întru toată cuvioșia și buna cuviință, că acesta este lucru bun și primit înaintea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru” (I Tim. 2,1-3). Creștinul să nu uite în rugăciunile sale nici pe cei trecuți din viața aceasta, căci rugăciunile celor vii le folosesc mult celor răposați. Învățătura acestei porunci se desprinde din porunca dragostei față de aproapele. ❖ *(Călăuza ortodoxă)*

PĂZEȘTE-ȚI MINTEA ȘI INIMA DE ÎNVĂȚATURA MINCINOASĂ

SFÂNȚA ȘI MAREȚA MIERCURI

Iarăși îți aduc, fiu credincios al Bisericii de Răsărit, cuvânt de sfat nemincinos și bun. Acest cuvânt nu e al meu: este cuvântul Sfinților Părinți. De la ei vin toate sfaturile mele. Păzește-ți mintea și inima de învățatura mincinoasă.

Nu vorbi despre creștinism cu oameni molipsiți de învățaturi mincinoase; nu citi cărți despre creștinism scrise de dascăli mincinoși. Adevărul se află în tovărășia Duhului Sfânt: El este Duhul Adevărului. Minciuna o însoțește și o ajută duhul diavolului, care este minciună și părintele minciunii. Cel ce citește cărțile dascălilor mincinoși intră negreșit în părtașie cu duhul viclean și întunecat al minciunii. Lucrul acesta să nu ți se pară ciudat și de necrezut: așa spun răspicat luminătorii Bisericii, Sfinții Părinți. Dacă în mintea și sufletul tău nu este scris nimic, Adevărul și Duhul să scrie în ele poruncile lui Dumnezeu și învățatura Lui duhovnicească. Să scrie pe tablele tale doar degetul lui Dumnezeu.

Sfânta Biserică îngăduie citirea cărților eretice numai acelor mădulare ale sale care au mintea și simțirile inimii vindecate și luminate de Sfântul Duh, care pot deosebi întotdeauna între adevăratul bine și răul ce se preface a fi bine și se ascunde sub chipul adevărului. Marii bineplăcuți ai lui Dumnezeu, care

au cunoscut neputința cea de obște a tuturor oamenilor, s-au înfricoșat de otrava eresului și a minciunii. Ca atare, ei au fugit cu toată râvna de împreună-vorbirile cu oamenii molipsiți de învățăturile cele mincinoase și de citirea cărților eretice. Având înaintea ochilor căderea preaînvățatului Origen, a lui Arie cel iscusit în certuri, a lui Nestorie cel bun de gură și a altor bogați în înțelepciunea acestei lumi, ce au pierit din pricina nădăjduirii în sine și a părerii de sine, ei (bineplăcuții) au căutat mântuirea și au aflat-o în fuga de învățăturile mincinoase, în ascultarea față de Biserică până în amănuntele cele mai subțiri. Păstorii și dascălii cei purtători de Duh și sfinți ai Bisericii nu citeau scrierile ereticilor celor hulitori de Dumnezeu decât siliți de nevoia de neînălțurat a întregii obști creștine. Prin cuvântul lor plin de putere, cuvânt duhovnicesc, ei au înfierat rătăcirile, au vestit tuturor fiilor Bisericii primejdia ascunsă în scrierile eretice sub numele frumoase ale sfințeniei și evlaviei.

Eu și cu tine însă trebuie să ne păzim

neapărat de citirea cărților alcătuite de dascăli mincinoși. Orișicine a scris despre Hristos, despre credința și duhovnicia creștină fără să fie mădular al Bisericii de Răsărit, singura sfântă, poartă numele de dascăl mincinos. Spune-mi, cum este cu puțință să-ți îngădui a citi orișice carte, când fiecare carte pe care o citești te poartă încotro voiește, te înduplecă să crezi în tot lucrul pentru care îi face trebuință încuviințarea ta, să te lepezi de tot ce are ea nevoie să lepezi?

Experiența arată cât de pierzătoare sunt urmările citirii fără dreaptă-socotință. ❖

*Sfântul Ignatie Briancianinov
Experiențe ascetice; fragmente*

Despre poruncile bisericești (IV)

Să ținem posturile rânduite și să nu citim cărți eretice

A ȘASEA PORUNCĂ BISERICESCĂ

Să ținem posturile rânduite de chiriarhii locului

În anumite împrejurări, în vreme de primejdii, de boli sau de necazuri, chiriarhii locului – mitropolitul sau episcopul - au dreptul și datoria să rânduiască zile deosebite de post și rugăciune, iar creștinii au datoria să le țină cu toată curăția inimii, fiind spre folosul lor. Pe când Sfântul Apostol Petru se găsea închis de Irod, „se făcea neconținut rugăciune către Dumnezeu pentru el, de către Biserică” (Fapte 12, 5) și îngerul Domnului l-a izbăvit.

A ȘAPTEA PORUNCĂ BISERICESCĂ

Să nu citim cărțile ereticilor

Sfânta noastră Biserică Ortodoxă, având de la Dumnezeu chemarea să călăuzească pe creștini pe drumul dreptei învățături, are datoria să atragă luarea-aminte a acestora asupra tuturor lucrurilor care i-ar putea abate de la acest drum. Astfel, prin porunca aceasta le cere celor care nu sunt întăriți în cunoașterea și înțelegerea cuvântului dumnezeiesc să se ferească de citirea cărților potrivnice credinței adevărate, cum sunt cele ale ereticilor, spre a nu fi amăgiți de învățaturi pierzătoare de suflet (I Tim. 4, 7), ci să se hrănească „cu cuvintele credinței și ale buneii învățături” (I Tim. 4, 6). ❖

Călăuza ortodoxă

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 8-12 APRILIE 2015

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Miercuri 8 aprilie	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denie / Utrenia zilei de joi
Joi 9 aprilie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	18 ⁰⁰ -21 ⁰⁰	Denia celor 12 Evanghelii / Utrenia zilei de vineri
Vineri 10 aprilie	10 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Scoaterea Sfântului Epitaf și trecerea pe sub Sfânta Masă
	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denia Prohodului Domnului / Utrenia Sâmbetei Mari
	20 ⁰⁰ -21 ⁰⁰	Procesiune în jurul bisericii
Sâmbătă 11 aprilie	07 ⁰⁰ -10 ⁰⁰	Împărtășirea copiilor
	08 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Pregătirea Sfântului Paști / Curățenie în biserică
	23 ⁰⁰ -01 ⁰⁰	Slujba Învierii Domnului - Veniți de luați lumină!
Duminică 12 aprilie	01 ⁰⁰ -03 ⁰⁰	Sfânta Liturghie
	12 ⁰⁰ -13 ⁰⁰	Vecernie Paștilor – „A doua Înviere”
		Împărtășania copiilor se va face în fiecare zi

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2015 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI